3.

№ 200 (327). Rok II. Warszawa, 6 września 1921 r.

# DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

**Ogłoszenia:** a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 100 za wiersz nonparelu. b) Instytucji i osób prywatnych 125 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 20 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 250 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy) o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 375 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

**Prenumerata:** Miesięcznie z dostarczaniem do domu 250 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji **10 mk.**

**Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03.**

**Treść numeru 200-go.**



## Z KOMISARJATU RZĄDU.

**Lista osób wysiedlonych z Warszawy**

i mających opuścić ją do dnia 12 września r. b.

A.

1. Aristof Aleksander
2. Abramson Chajka
3. Abramowicz Michla
4. Abramowicz Abram
5. Abramowicz Estera
6. Ancis Leja
7. Arszt Malja
8. Anlinder Chajka
9. Aronisz Szywa
10. Agres Icko
11. Aleksiejewa Antonina
12. Alperin Aron
13. Ajzenberg Naftul
14. Ajzenberg Szyfra
15. Ajzenberg Hersz
16. Ajzenberg Jenta
17. Ajzenberg Rojza
18. Asnas Morduch
19. Adelhejm Anna
20. Ajngorn Szyja
21. Ajngorn Chawa
22. Alter Rejza
23. Alter Bronia
24. Alter Entel
25. Ajziczkis Srul
26. Ajzenberg Jos
27. Asotiary Tamara
28. Aksel Fejga vel Rozenberg
29. Altsendler Chaja
30. Altsendler Berko
31. Ajnbinder Ele
32. Akerman Szejndla
33. Alperin Mojsze
34. Ajnbinder Awrum
35. Aleksiejewa Antonina
36. Afraimski Chaim
37. Afraimska Henia
38. Afraimska Chaja
39. Altman Mendel
40. Agrest Moszko
41. Aginin Leja
42. Alterowicz Jankiel
43. Alperin Bronia
44. Anbis Liba
45. Aller Entel
46. Ajzenman Pejsach
47. Achinsztab Szyfra
48. Achinsztab Perla
49. Astachow Piotr
50. Astachow Bronisława
51. Antonowa Anastazja
52. Asnas Gena
53. Asnas Leja

B.

54. Biały Mordko
55. Biała Chancia
56. Bejlis Aron
57. Brazilicz Chawa
58. Bejlis Jochna
59. Bejlis Morduch
60. Berensztejn Dobysz
61. Bresler Chejwet
62. Bresler Mozes
63. Bresler Cirla
64. Blacher Morduch
65. Blacher Chaja
66. Baltman Freda
67. Blacha Basia
68. Baran Naum
69. Berenbojm Rywka
70. Berkowicz Chaim (c. d. n.).

## ROZPORZĄDZENIE

Ministra Aprowizacji

z dnia 7 lipca 1921 r.

**o aprowizacji pracowników państwowych**

Na mocy artykułu 2-go ustawy z dnia 7 lipca 1921 r. o zniesieniu ograniczeń w zakresie obrotu ziemiopłodami oraz o postawieniu Ministerstwa Aprowizacji w stan likwiddcji (Dz. Ust. R. P. z 1921 r. Nr. 63, poz. 389) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Specjalne normy żywnościowe (deputaty) dla pracowników państwowych wynoszą na miesiąc i osobę:

1) mąki—8 klgr.,
2) kaszy—0,6 klgr.,
3) cukru—0,6 klgr.

§ 2.

Ze świadczeń powyższych korzystają:

a) urzędnicy etatowi, kontraktowi, djetarjusze, praktykanci, aplikanci, woźni i gońcy wszystkich Ministerstw;

b) funkcjonarjusze stali i kontraktowi oraz personel niższy wszystkich Urzędów i zakładów państwowych;

c) pracownicy kolei państwowych poczt i telegrafów oraz żeglugi państwowej, zarówno stali, jak i t. zw. sezonowi;

d) nauczyciele stali i personel upaństwowionych szkół i zakładów naukowych i nauczyciele szkół polskich: komunalnych, społecznych i prywatnych.

§ 3.

Korzystający z jakichkolwiek bądź stałych świadczeń żywnościowych lub z dodatkowej aprowizacji robotniczej—tracą prawo do otrzymania deputatów urzędniczych.

§ 4.

Wszystkie poprzednie zarządzenia w powyższej sprawie, względnie ustępy zarządzeń, pozostające w sprzeczności z niniejszem rozporządzeniem—tracą moc obowiązującą.

§ 5.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dn. 15 lipca 1921 roku i traci moc z dniem 30 września 1921 roku.

Minister Aprowizacji:
(—) *Grzędzielski.*

## USTAWA EMERYTALNA

**funkcjonarjuszów państwowych**

z dnia 28 lipca 1921 r.

ROZDZIAŁ III.

Zaopatrzenie wdów i sierot.

(Ciąg dalszy).

Art. 37. Wdowa po funkcjonarjuszu państwowym, który zmarł w czynnej służbie przed uzyskaniem prawa do emerytury, otrzymuje, o ile sama nie jest funkcjonarjuszem państwowym, względnie nie pobiera emerytury—jednorazowy zasiłek w wysokości połowy kwoty rocznej uposażenia w służbie czynnej, pobieranego ostatnio przez zmarłego.

Zupełne sieroty w wieku poniżej osiemnastu lat otrzymują zasiłek tej samej wysokości po ojcu lub po matce, o ile nie nabyli prawa do emerytury.

Taki sam zasiłek należy przyznać zupełnej sierocie w wypadku, określonym w art. 34 ustęp przedostatni, a można przyznać w wypadkach, określonych w ustępie ostatnim cytowanego artykułu.

Jeżeli pozostało więcej sierot po ojcu i matce, zasiłek, o którym powyżej mowa, należy się im łącznie bez względu ne ich ilość.

Art. 38. Wdowie po funkcjonarjuszu państwowym, zmarłym w czynnej służbie, albo na emeryturze, należy się niezależnie od zaopatrzenia, przewidzianego w artykułach 22, 23 i 31. pośmiertne w wysokości trzymiesięcznego pełnego uposażenia w służbie czynnej lub na emeryturze, pobieranego ostatnio przez zmarłego.

Pośmiertne w tej samej wysokości należy się ślubnym i uprawnionym dzieciom, o ile matka w chwili śmierci ojca nie żyła z nim w wspólności małżeńskiej lub wcześniej zmarła.

Pod temi samemi warunkami przyznaje się pośmiertne wdowcowi, względnie ślubnym i uprawnionym dzieciom po funkcjonarjuszu—kobiecie.

W braku wyżej wymienionych członków rodziny może być pośmiertne w tej samej wysokości przyznane również dalszym krewnym lub też innym osobom, na pokrycie kosztów leczenia i pogrzebu, o ile zmarły nie zostawił dostatecznego ruchomego lub nieruchomego majątku.

Art 39. Uposażenie emerytalne, zaopatrzenie wdowie i sieroce przyznaje się i oblicza na podstawie dat, zawartych w wykazie stanu służby.

O ile funkcjonarjusz państwowy, względnie wdowa po nim i sieroty roszczą sobie prawo do uposażenia emerytalnego lub zaopatrzenia wdowiego i sierocego wyższego aniżeli wynika to z dat zawartych w wykazie stanu służby—mają udowodnić żądanie stosownemi dokumentami.

Funkcjonarjusz państwowy, jak i wdowa i sieroty po nim otrzymują wyższe uposażenie emerytalne, względnie zaopatrzenie wdowie i sieroce—z chwilą zgłoszenia i wykazania tego prawa.

Za czas, nieobjęty obliczeniem z powodu wadliwego lub nieprawdziwego wpisu do wykazu stanu służby, wdowa i sieroty otrzymują różnicę zawsze, funkcjonarjusz zaś państwowy w tym wypadku, gdy nie ponosi winy wadliwego lub nieprawdziwego wpisu.

Art. 40. Uposażenia emerytalne, pensja wdowia i sieroca oraz pośmiertne nie ulega zapowiedzeniu i zajęciu sądowemu ani też zajęciu administracyjnemu.

Art. Wszelkie zmiany ustaw o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych, pociągające za sobą zmianę wysokości ich uposażenia, będą automatycznie w sposób odpowiedni stosowane przy wymiarze zaopatrzenia emerytalnego. (d. c. n.).

## DZIAŁ POLICYJNY.

**Stosunek władz bezpieczeństwa do placówek państw obcych.**

Wobec powtarzającego się od czasu do czasu niewłasciwego zachowania się niektórych funkcjonarjuszów policji w stosunku do osób, należących do personelu dyplomatycznego państw obcych Komendant P. P. poleca pp. Kierownikom Urzędów podległych Komendzie Okręgowej jaknajdokładniej obznajmić podporządkowanych funkcjonarjuszy z wydanemi w tej materji przepisami i stale ich w tym względzie pouczać, tak by można było w przyszłości uniknąć wszelkich powodów do niezadowolenia i skarg ze strony członków personelu dyplomatycznego. Komendant P. P. nadmienia, że tylko ścisłe i systematyczne wykonanie powyższego

polecenia może uchronić od konsekwencji koniecznego przepraszania przedstawicieli państw obcych i oddawania im zadośćuczynienia przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych. (R. Dz. K. P. P. Nr. 1650).

**Linja telegraficzna i telefoniczna.**

Wobec tego, iż uszkodzenia linji telegraficznych i telefonicznych oraz kradzieże przewodników powtarzają się w dalszym ciągu, Komendant P. P. przypomina p. 15 rozkazu Nr. 1532 oraz poleca pp. Kierownikom podwładnych Komendzie Okręgowej Urzędów wydać energiczne zarządzenia w tym względzie i pouczyć podwładnych funkcjonarjuszy o konieczności jaknajbardziej energicznego przeciwdziałania powyższym nadużyciom, szkodzącym najżywotniejszym interesom państwa. (R. Dz. K. P. P. Nr. 1650).

**Walka z lichwą i spekulacją.**

Do walki z lichwą organizują się przy Komendzie Policji m. st. Warszawy przy Inspektoratach specjalne oddziały pod ogólnym nadzorem Nadkomisarzy Inspekcyjnych.

Na kierownika oddziału przy Inspektoracie I przeznacza się podkomisarza T. Kierskiego.

Na kierownika oddziału przy Inspektoracie II przeznacza się komisarza J. Lewandowskiego.

Na kierownika oddziału przy Inspektoracie III przeznacza się komisarza W. Klamżyńskiego,

Na kierownika oddziału przy Inspektoracie IV przeznacza się podkomisarza W. Góreckiego.

Do każdego oddziału przy Inspektoracie nadkomisarze inspekcyjni delegują po 5-ciu wywiadowców.

Przez Komisarjat Rządu będą ogłaszane perjodycznie ceny wytyczne na artykuły pierwszej potrzeby.

Publiczność o każdym wykroczeniu cen wytycznych komunikuje policji.

Zgłoszenia będą przyjmowane telefonicznie od godz. 8 rano do 8 wiecz. w Inspektoratach Policji № tel. 16092, 16099, 16109, 308-43, następnie przez całą dobę we wszystkich miejskich i kolejowych komisarjatach policji.

Po przyjęciu zameldowania telefonicznego należy skierować daną osobę do najbliższego urzędu policyjnego w celu sporządzenia protokułu, w wyjątkowych wypadkach delegowań na miejsce do mieszkania funkcjonarjusza policji do spisania na miejscu zeznania.

Niezależnie od tego zgłoszenia osobiste przyjmują wszystkie urzędy policyjne oraz wszyscy funkcjonarjusze policji znajdujący się na ulicy na służbie i poza służbą.

Kierownicy oddziałów i przydzieleni wywiadowcy winni codziennie obchodzić targowiska i sklepy i bacznie śledzić czy ceny wytyczne nie są przekraczane; ten sam obowiązek wkłada się na kierowników komisarjatów i na przodowników dzielnicowych, którzy obowiązani są obchodzić targowiska i sklepy, położone w ich dzielnicy.

Podejmując walkę z lichwą może Policja przy wielkich chęciach i sprawności działania przyczynić się do opanowania szalejącej orgji spekulacyjnej. (R. Dz. K. P. P. № 1651).

# KRONIKA.

## NOWA TARYFA KOLEJOWA,

Ministerjum kolei żelaznych podaje do wiadomości co następuje:

Z powodu znacznego zwiększenia się kosztów eksploatacyjnych, min. kolei żelaznych zmuszone jest podwyższyć obowiązujące dziś na kolejach polskich taryfy taryfy na przewóz osób i towarów i w tym celu przystąpiło już do robót przygotowawczych dla urzeczywistnienia zamierzonych zmian od dn. 1-go października r. b.

Zmiany te odnośnie do taryfy osobowej podlegać będą na podwyższeniu opłat za przejazd w klasie III w stosunku 67 proc. i na znaczniejszem podwyższeniu ich w klasie II i I; w taryfie zaś towarowej na zniesieniu najniższych klas klasyfikacji towarowej VII-ej i VI-ej, jako niepokrywających przy obecnych kosztach eksploatacji własnych kosztów i przeniesieniu odnośnych towarów do klasy V, tych zas ostatnich do klasy IV, z częściowem przeklasyfikowaniem pozostałych towarów do klas wyższych. Oprócz tego podwyższona będzie opłata stacyjna z obliczeniem przewoźnego 10-kilometrowemi strefami.

Aby jednak podnieść dochód kolei polskich już w czasie najbliższym ministerjum kolei żelaznych zarządziło prowizoryczne podwyższenie od dnia 10-go września r. b. taryfy na przewóz osób we wszystkich trzech klasach o 50 proc., zaś w taryfie towarowej zniesienie dwu ostatnich klas klasyfikacji towarowej z przeniesieniem odnośnych towarów do klasy V, a z tej ostatniej do klasy IV.

Powyższa podwyżka prowizoryczna obowiązywać będzie do ostatniego września i nie zmienia w niczem wskazanych wyżej zmian, jakie nastąpią w taryfie osobowej i towarowej z dniem 1 października r. b.

## WZROST KOSZTÓW UTRZYMANIA w WARSZAWIE.

Komisja dla badania wzrostu kosztów utrzymania, złożona z przedstawicieli rządu, organizacji przemysłowców i organizacji robotniczych, na posiedzeniu swem w dniu 2-go września 1921 r. ustaliła, iż w miesiącu sierpniu w porównaniu z miesiącem lipcem 1921 r. koszty utrzymaniu rodziny pracowniczej, złożonej z 4-ch osób, nie otrzymującej deputatu, zwiększyły się o 18,27 proc.

## KONTYNGENT CUKRU PRZEMYSŁOWEGO.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu komunikuje, iż całkowity kontyngent cukru przemysłowego, przeznaczonego przez Komitet Ekonomiczny Ministrów na rok 1921 dla przydziału fabrykom wódek, czekolady, marmolady i przetworów owocowych, został wyczerpany.

Wobec tego Ministerstwo Przemysłu i Handlu nie będzie nadal rozpatrywało podań o podań o przydział cukru dla celów przemysłowych i nadsyłanie takich podań do Ministerstwa jest bezcelowe.



**Redaktor** *J. Plewiński.*

Drukarnia F. Syrewicza i S-ki, Senatorska 28-30, tel. 69-90.